

[Jette Boutrup.]

lovforslag, som justitsministeren har bebudet, og er spændt på forslagene om at lægge nye omfattende arbejdsopgaver over på kriminalforsorg i frihed.

Selv førende sociologer og kriminologer, som er så berømte for at være rygende uenige om næsten alt, er dog helt enige om én ting, nemlig at kriminalitet er samfundsskabt, og at vi alle har medansvar for, hvem der bliver kriminelle i vort samfund. Man må nok betegne det som en skamplet på vort såkaldte velfærdssamfund, at det er samfundets opbygning og indretning, der afgør, hvem der bliver kriminelle og hvem ikke.

Med hensyn til den rent praktiske udformning af arbejdet mener jeg, at der bør fastlægges en grænse for, hvor mange personer den enkelte tilsynsførende må have, hvis vi da overhovedet skal bevare den nuværende tilsynsform. Det har nemlig vist sig, at alt for mange tilsynsværger har så mange at føre tilsyn med, at de ikke kan gøre det på betryggende måde. En medvirkende årsag hertil er desuden, at alt for mange tilsynsførende ikke har tilstrækkelig indsigt i de tilbud, der måtte foreligge fra statens side.

Man må også se på det spørgsmål, om ordningen med borgerligt ombud ikke burde ændres derhen, at de tilsynsførende blev udpeget blandt mennesker med større indsigt i de sociale forhold. For øjeblikket er den eneste betingelse, at den udpegede person er dansk statsborger, har opnået myndighedsalderen og ikke har været straffet. Tilsyneladende må de myndigheder, der træffer beslutning om ansættelse under staten, ikke selv tro på nytten af det arbejde, der udføres af Dansk Forsorgsselskab, hvilket bl. a. fremgår af, at der forlanges fuldstændig blank straffeattest for at blive ansat som tjenestemand under staten. Der er derfor al mulig grund til at få disse forhold gennemdiskuteret i udvalget.

Med disse bemærkninger skal jeg tilsige SFs kritiske behandling af lovforslaget.

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Jeg har vel lov til at konstatere, at jeg har tilslutning fra i hvert fald de fire første af de ærede ordførere og betinget tilslutning fra den sidste. Det takker jeg for. Jeg takker

for de bemærkninger, der er gjort, de danner et udmærket udgangspunkt for en frugtbar drøftelse i retsudvalget, idet jeg går ud fra, at lovforslaget bliver henvist til behandling dér.

Hr. Erenbjerg redegjorde for baggrunden for lovforslaget og gav tilslutning, og det takker jeg for. Fru Hanne Budtz pegede med rette på, at samfundet, og det vil sige vi alle, står i stor taknemlighedsgæld til Dansk Forsorgsselskab og til dets forgængere. Vi står i gæld til dem, der i sin tid har taget initiativet til det prisværdige arbejde, som er startet for mange, mange år siden. At tiden nu er løbet fra, at dette arbejde udføres på privat basis, skal stifterne og de, der har gjort arbejdet i mellemtiden, ikke have utak for, tværtimod. Jeg vil gerne ligesom også fru Mette Madsen give udtryk for den taknemlighed, vi må nære over for de personer, det drejer sig om.

Både fru Hanne Budtz og hr. Valbak og nu sidst fru Jette Boutrup var inde på spørgsmålet om, hvorvidt dette her kun var begyndelsen til en endelig reform, med andre ord, om kriminalforsorg skal havne i socialministeriet. Jeg skal ikke sige, hvad socialministeren netop hviskede i øret på mig, for det ville være at krænke private samtaler, private rettigheder, men mon jeg krænker nogen ved at sige, at socialministeriet i øjeblikket er en stor mundfuld, og at det nok måske ville være betænkeligt så pludseligt, lige oven på at vi har fået den sociale ankestyrelse, at lægge kriminalforsorgen derindunder. Det vil i hvert fald være en stor mundfuld at sluge, og det synes jeg hr. Valbak meget rigtigt pegede på, uden at han dog tog afstand fra, at man som endemål kan havne i at lade også kriminalforsorgen være en del af hele den sociale styrelse. Det er et synspunkt, som jeg i øvrigt kan give nogen tilslutning, men jeg vil nok sige, at for nærværende, for nu at bruge hr. Valbaks udtryk, tror jeg nok, at vi skal lade det blive ved den navneforandring, som sker ved, at fængselsdirektoratet overtager Dansk Forsorgsselskab og bliver til direktoratet for kriminalforsorg. Alene navnet siger jo lidt om, hvad der er dette nye organs opgaver i fremtiden. Jeg kan ikke nære mig for til fru Jette Boutrup at sige, at når man så stærkt fordømmer, at den kriminelle forsorg skal være under justitsvæsenet,